

Abelias politikk for flere høyvekstforetak i Norge

Innledning

Skal Norge klare å omstille seg til et bærekraftig kunnskapssamfunn, må politikken sikre maksimal vekstkraft i den delen av norsk næringsliv som skaper radikale innovasjoner. Miljømessig bærekraft kan bare oppnås ved å endre måten vi skaper økonomiske verdier på. Omstilling skapes gjennom nye forretningsmodeller, ny bruk av gammel eller ny teknologi, og nye måter å bruke materialer og energi på. Kjernen i det grønne skiftet er ikke bare mer fornybar energi, men utvikling av måter å bruke energi på, som gir økt økonomisk verdiskaping med positive effekter på natur og miljø.

For å få dette til er det ikke likegyldig hvordan politikken bidrar til å stimulere næringslivet. Teknologidrevne innovasjoner og forretningsmodeller er langt viktigere enn å stimulere til nye bedrifter i modne næringer. Det bør derfor være et mål at norsk næringsliv går i front i teknologiutviklingen. Skal norsk næringsliv kunne være konkurransedyktige, må Norge også bli et land som tilrettelegger for å satse på gründerbedriftene, og gi gode vilkår for at bedriftene kan vokse raskt.

Norge har gode forutsetninger for å hevde seg i det internasjonale teknologikappløpet. Vi har høy politisk stabilitet, vi har en rekke innovative bedrifter, har et høyt generelt utdanningsnivå og høy digital kompetanse. Samtidig har vi også noen utfordringer. Sammenlignet med land som Sverige, Finland og UK scorer Norge gjennomgående dårligere på indekser som måler innovasjonsevnen i økonomien. Og selv om tilgangen på og forvaltningen av råvarer har gjort at Norge er et rikt land, har vi ikke hatt tilstrekkelig insentiver for å satse på nye teknologieventyr.

Norge har relativt få hurtigvoksende selskaper. Dette henger blant annet sammen med at norsk næringsstruktur lener seg tungt på naturressurser sammenlignet med andre, mer teknologiintensive, land som eksempelvis Sverige. Dette viser seg ved det relativt beskjedne antallet 'enhjørninger' i Norge.

Vi trenger derfor en politikk som tilrettelegger for at norske teknologi- og kunnskapsbedrifter skal vokse raskere. Vi må sikre at bedriftene har høy kapitaltilgang, at de har mulighet til å få tak i rett kompetanse, ha et sterkt økosystem for innovasjon og sikre at bedriftene har god markedsadgang. På bakgrunn av dette foreslår Abelias 22 tiltak for å skape rammevilkår for at flere bedrifter kan vokse raskere.

Et effektivt økosystem for innovasjon

Mange av verdens aller største bedrifter har fått støtte fra nettverk, offentlig virkemiddelapparat, eiere eller akademia. Skal flere bedrifter lykkes spiller økosystemet rundt bedriften en helt sentral rolle. Det norske økosystemet består av en rekke aktører og virkemidler som spiller ulike roller som rådgivere og støttespillere til bedriftene.

Styrke landsdekkende og kvalitetsorienterte instrumenter i Innovasjon Norge og Forskningsrådet

Mange bedrifter med sterkt internasjonalt vekstpotensial er gjerne også bedrifter det i en tidlig fase av bedriften også heftes størst risiko for investorer. På generelt grunnlag kan man si at statlig risikoavlastning er særlig avgjørende i bedriftens tidligste fase, hvor forretningsmodell og teknologi er umodent. Skal norske bedrifter klare seg i den internasjonale konkurransen er det derfor viktig at

virkemiddelapparatet som er rettet inn mot bedrifter i senere fase enn tidlig oppstartsfasen bidrar til å bygge et landslag rundt de bedriftene med høyest forretningsmessig potensial og skalering. Ordningene bør også søke å redusere transaksjonskostnadene ifm. med søking og innvilgelse av søknad.

SkatteFUNN-ordningens viktigste styrke er at den er nøytral mht. bedriftens geografi, bransje og teknologi. Dette er særlig viktig for at mindre foretak skal ha mulighet til å søke på og få midler til å drive innovasjonsarbeid. Evalueringer viser at effekten av SkatteFUNN-støtte til gründerforetak er signifikant, SkatteFUNN har lave administrasjonskostnader og høy effekt, og er derfor viktig for å støtte oppstartsselskapers forskning og utvikling.

Innovasjon Norges ordning for innovasjonskontrakter og vekstgarantiordningen er gode tiltak for å stimulere til innovasjons- og annen FoU-aktivitet i selskaper med stort internasjonalt vekstpotensial. Ordningen for innovasjonskontrakter er landsdekkende, og vurderes ut fra kvaliteten og det forretningsmessige potensialet til teknologi eller tjeneste.

Styrke rammebetingelsene for klyngene

Mange av verdens største selskaper er muliggjort av et sterkt samarbeid mellom bedrifter, forsknings- og utdanningsmiljøer. En infrastruktur som kobler bedrifter med kompetansemiljøer bidrar til mer effektiv kunnskapsoverføring og som igjen styrker innovasjonskraften. En evaluering av det norske klyngeprogrammet viser også at bedrifter som deltar i en næringsklynge får en rekke fordeler av samarbeidet. Disse bedriftene kan vise til høyere sysselsetting, økt verdiskaping og bedre samarbeid på tvers sammenlignet med bedrifter som står utenfor klyngene. Klyngene kan også bidra med kompetanse på markeder utenfor landegrensene, og er viktig for bedrifter med eksportambisjoner. De senere årene har vi sett en jevn nedbygging av klyngeprogrammet. Dette er en trend som må snus, og vi trenger en kraftig satsing på klyngeprogrammet fremover.

Inkubatorer som avgjørende støttespillere for bedrifter

Inkubatorer spiller en viktig rolle for å veilede og gi råd til forretningsutvikling til bedrifter i tidlig fase, og for etablert næringsliv. Samarbeidet som de norske inkubatorene har på toppen av dette har ført til en sterk og nasjonalt koordinert innovasjonsinfrastruktur. Inkubatorene som er finansiert gjennom SIVAs inkubasjonsprogram har lenge opplevd svært høy etterspørsel, og under pandemien var inkubatorene så presset at de ikke hadde kapasitet til å bistå bedriftene som trengte det. Inkubatorene spiller med andre ord en viktig rolle for innovasjonskapasiteten til bedriftene, og gjør at produkter, tjenester og teknologiutviklingen kommer raskere til markedet enn de vanligvis ville gjort. Abelia mener det er et behov for å styrke inkubasjonsprogrammet for å skalere opp virksomheten slik at flere bedrifter får nødvendig rådgivning og hjelp.

Økt kommersialisering av forskning

Forretningsmodellene med det største potensialet for vekst kommer fra det kunnskapsintensive næringslivet. Eksempelvis ser vi at det økonomiske potensialer som springer ut av livsvitenskap er særlig stort. Skal Norge utnytte seg av ressursene som legges ned i forskning ved forskningsorganisasjoner i Norge, må vi også ha et velfungerende system for å hjelpe til med å gjøre forskningsresultatene om fra ideer til bedrifter. Sammenlignet med andre land, har Norge relativt lav kommersialiseringsvirksomhet som springer ut fra forskningsmiljøene. Incentivstrukturen i UH-sektoren lener seg særlig tungt på forskningspublisering og undervisningsvirksomhet, og i mindre grad innovasjon og kommersialisering av forskningsresultater. Derfor er det avgjørende at det må

sikres at teknologioverførings-kontorene (TTO) har gode rammevilkår, og det bør innføres incentiver i UH-sektoren som gjør kommersialiseringsarbeid mer attraktivt.

Styrke og tilrettelegge for flere testsentre

Testfasiliteter spiller en helt avgjørende rolle for omstillingen til et grønnere næringsliv. På kort tid opplever de fem etablerte testsentrene svært stor pågang fra industri og næringsliv for øvrig for å teste nye løsninger. Norge med sin geografiske posisjon er godt posisjonert for å teste løsninger under en rekke geografiske og ekstreme forhold. Testsentrene har vært et spleiselag mellom industrien og staten, men manglende offentlig bidrag har sørget for at katapultordningen ikke har fått utløst sitt fulle potensial. Testsentrene kan fungere stimulerende på innovasjon og næringsutvikling i områdene hvor sentrene blir lokalisert. Samtidig er også potensialet stort for å legge testsentre i og rundt områder med allerede velutviklede næringsstrukturer. I vurderingen av nye testsentre må det vurderes lokasjoner i landsdeler som i dag ikke har slike testsentre, og at de bør støtte oppunder solide næringsmiljø.

Deltakelse i internasjonale innovasjonsprogrammer

Det er viktig at det legges til rette for at norske SMBer har mulighet til å delta i de europeiske innovasjonsprogrammene. EUs programmer er en betydelig kilde til kapital, med store muligheter for norske aktører til å koble seg på og bygge viktige nettverk med internasjonalt ledende miljøer. InvestEU er et program som skal sikre bedre kapitaltilgang for å styrke europeiske bedrifters konkurransevne internasjonalt. Norge har forpliktet seg til å delta i deler av programmet. Mindre bedrifter har gjerne svakere apparat for å håndtere søknader til virkemiddelapparatet, og søknadsprosessene til EU-programmer kan være langt mer komplisert sammenlignet med programmer i det norske virkemiddelapparatet. Norske myndigheter må være proaktive, og følge opp forpliktelser med å tilrettelegge for å redusere kompleksiteten i søknadsprosessene for bedriftene.

Utarbeide en vekstplan for tech-næringslivet

Abelias omstillingsbarometer viser at Norges faller stadig tilbake på teknologiutviklingen sammenlignet med våre viktigste handelspartnere og konkurrenter. Dette er dårlig nytt for det teknologitunge og kunnskapsintensive fremtidens næringsliv.

Vekstpotensialet i norsk teknologinæringsliv er særlig stort, og vekstselskaper i Norge og internasjonalt domineres av teknologidrevne selskaper. Eksempelvis viser en analyse gjort av McKinsey at verdien av data for lenge siden har utkonkurrert den internasjonale varehandelen. Andre analyser viser at framskrivninger av metaverset kan være verdt så mye som fem trillioner dollar innen 2030. Det ligger med andre ord et enormt potensiale for inntjening og arbeidsplasser i ny teknologi som Norge må gripe.

Det må innsats til for at Norge og norsk økonomi skal gripe mulighetene i teknologisektoren. Det krever en innsats fra mange sektorer og bransjer.

[Sikre bedre og mer kompetent kapitaltilgang til norske vekstbedrifter](#)

Tilgang på kapital er avgjørende for innovative bedrifter som utvikler nye produkter, teknologier og tjenester. For bedriftene er det viktig med kompetente investorer som i tillegg til å skyte inn midler, kan bidra med erfaring og kompetanse for bedriftens videre vekst. Selv om tilgangen på kapital for norske tidligfase-bedrifter har bedret seg de senere årene, har norske bedrifter har relativt liten

tilgang til risikovillig kapital. Fremover blir det viktig å styrke ordningene som tilrettelegger for og utløser mer risikovillig kapital til alle bedriftens faser. Dette krever både generelle skattemessige grep, og at virkemiddelapparatet rigges for det.

Utvide skatteinsentivordningen for personlige skatteyttere

Ifølge kapitaltilgangsutvalget er mye investeringskapital bundet opp og investert i tradisjonelle og trygge investeringsobjekter som eiendom og store børsnoterte selskap i Norge. Dette kan bety at økonomien i for liten grad er preget av en dynamikk for investeringer i nyskapende teknologi og forretningsmodeller.

I 2017 innførte Stortinget en ny skatteinsentivordning for personlige skatteyttere for investeringer i oppstartsselskaper. I forbindelse med koronapandemien ble ordningen utvidet som et motsykklisk tiltak. Ordningen retter seg primært inn mot oppstartsselskaper. Definisjonen av oppstartsselskap som legges til grunn er imidlertid svært snever. Dagens ordning har behov for å utvides for at den i større grad skal treffe vekstsegmentet. Som et minimum bør den nye ordningen legge seg på samme nivå som reglene for ordningen som avgrensner skattereglene for ansatteopjoner i oppstarts- og vekstselskaper.

Forutsigbarhet i de offentlige kapitalvirkemidlene

Norske offentlige kapitalvirkemidler som Investinor, Nysnø og Argentum spiller en helt avgjørende rolle for kapitaltilgangen og vekstforholdene til unge norske teknologibedrifter. Fremover er det avgjørende å sikre forutsigbarhet og langsiktighet i disse virkemidlene.

Bruke offentlige risikokapitalvirkemidler for å stimulere norsk venturekapital

De seneste årene har vi sett en fremvekst av flere fond og investeringselskaper som retter seg mot oppstarts- og vekstbedrifter. Allikevel ligger Norge bak det europeiske gjennomsnittet i private equity-investeringer, også langt bak land som Sverige, Danmark og Frankrike. Veksten i de beste landene har også vært langt sterkere sammenlignet med i Norge.

Det er imidlertid behov for å styrke venturekapitaltilgangen fra norske investorer og fond. Her kan de offentlige kapitalvirkemidlene brukes som brekkstang for å utløse mer private ventureinvesteringer. Dette krever langsiktighet i de offentlige kapitalvirkemidlene, samt høy nok likviditet i virkemidlene som ikke gjør at det skaper usikkerhet i de offentlige fondenes investeringsevne. Det er imidlertid viktig at dette balanseres mot at de offentlige kapitalvirkemidlene ikke blir for dominerende og bidrar til å fortrenge privat kapital.

Utrede hvordan gjøre Norge mer attraktivt for utenlandske investorer

Utenlandske investeringer er en viktig kilde for kapitaltilgangen for norske vekstselskaper. Utenlandske investorer investerer i gjennomsnitt langt mindre i norske vekstselskaper enn tilfellet er i europeiske og amerikanske. Investeringer fra utlandet er også viktig for å sikre tilgang på kompetent kapital til norske virksomheter med internasjonale vekstambisjoner.

Utenlandske investeringer er en viktig vekstfaktor for norske bedrifter. Internasjonale investorer kan gi bedriftene tilgang på spisskompetanse som kan bistå dem med vekst. Dessverre er det også en fare for at økt utenlandsk eierskap i norske virksomheter kan bidra til at flere virksomheter må flytte hovedkontorfunksjonen ut av landet. Det bør være et politisk mål at flere start-ups vokser seg store, og at hovedkvarter- og innovasjonsvirksomheten til selskapet forblir i Norge. Det bør gjennomføres en utredning med sikte på å finne løsninger for hvordan norske virksomheter skal klare å tiltrekke seg mer internasjonal kapital, samtidig som vi skal klare å holde bedriftene i landet.

Formuesskatt

Formuesskatten kan slå spesielt hardt mot nye selskaper med høy verdivurdering som fortsatt er i investeringsfasen, ved at gründerne tidlig må vanne ut sitt eierskap gjennom aksjesalg, for å betale skatt på en teoretisk, og forventet fremtidig verdi. Formuesskattens nåværende innretning er dermed direkte vekstfiendtlig og trolig medvirkende til at enkelte høyt vurderte oppstartsbedrifter velger å flytte fra Norge. De færreste land har formuesskatt, da det finnes andre og mindre skadelige skatteobjekter enn potensielle vekstbedrifter. Hvis formuesskatten består, må det innføres ordninger for å skjerme vekstbedrifter fra de mest negative virkningene.

Tilrettelegge for ny teknologi som tilrettelegger for kapitalinnhenting

Ny teknologi bidrar til helt nye og mer effektive måter for kapitalmobilitet. Dette ser vi eksempelvis innen fremvekst av ordninger for folkefinansiering. Folkefinansieringsplattformer er en viktig kilde for mange selskaper i tidlig fase for å hente kapital til prototyp-utvikling av ny teknologi og løsninger. Regulering av folkefinansieringsordningene i Norge er et eksempel på en regulatorisk prosess som har ført til unødvendig usikkerhet for bransjen. Norge burde vært tettere på og fulgt opp utviklingen av den europeiske reguleringen av folkefinansieringsplattformene slik at norske aktører kunne drive tidligere. Regjeringen og underliggende myndigheter bør lære av erfaringen med folkefinansieringsplattformer, med mål om å være tidlig ute med nye regler når det er nødvendig for å tilrettelegge for nye forretningsmodeller.

Kompetanse

Den viktigste innsatsfaktoren for utviklingen av et innovativt og bærekraftig kunnskapssamfunn er humankapitalen. Det er kreativiteten, nytenkingen og arbeidsinnsatsen fra menneskene som skaper verdiene. For norske vekstbedrifter er det med andre ord svært viktig at de har mulighet til å tiltrekke seg og holde på kompetansen som er relevant for bedriften. Det betyr at vi må utdanne befolkningen til næringslivets behov, vi må tilrettelegge for dynamikk i arbeidsmarkedet gjennom utdanning og det må bli lettere for bedriftene å hente kompetanse fra utlandet. Norge bør i langt større grad enn i dag bli en attraktiv destinasjon for høykompetente "anywheres". Viktige rekrutteringsarenaer for utenlandsk arbeidskraft er høyere utdanningsinstitusjoner, og ansettelse i større etablerte norske bedrifter. En viktig sekundæreffekt er at høykompetent utenlandsk arbeidskraft som etablerer seg i et nytt land kan bli viktige deltagere i innovasjonsøkosystemet for øvrig.

Effektivisere visumprosessen for høykompetent arbeidskraft som ledd i å innføre et "Tech visum"

De beste talentene befinner seg hovedsakelig utenfor landegrensene, og det finnes svært mange kompetente tech-hoder i såkalte tredjeland. Det er nødvendig å hente høykompetent kompetanse umiddelbart. Skal vi klare å demme opp for den akutte kompetansemangelen, særlig innenfor informasjonsteknologi og digitalisering, må bedriftene hente de beste hodene fra utenfor EU. Dagens regelverk bidrar imidlertid til at det tar for lang tid for personene å få oppholds- og arbeidstillatelse i Norge, og bedriftene står i fare for å miste talenter til andre land med smidigere immigrasjonsprosesser. Regjeringen må starte arbeidet med en fast-track ordning som sørger for en smidig prosess for særlig kompetent arbeidskraft, med mål om at det ikke bør ta mer enn 72 timer fra vedkommende er ansatt i bedriften, til personen kan opprette bankkonto og begynne i arbeid i Norge.

Skattemessig grep for å tiltrekke høykompetent arbeidskraft

Sammenlignet med andre kunnskapsøkonomier er Norge et forholdsvis lite attraktivt land å reise til for å jobbe. Dette kan ha mange årsaker, for eksempel at vi har relativt små og ukjent kunnskapsmiljøer, få store bedrifter og ikke minst – vi er et høykostland. Internasjonalt er også lønnsnivået for toppkompetanse høyere enn i Norge. Vi foreslår derfor en ordning med midlertidig lavere inntektsskatt for utenlandske kandidater med tech-visum, som et insentiv for å tiltrekke ansatte med særlig høyt kompetansenivå til Norge.

Gjøre det mer attraktivt for ansatte å eie aksjer i egen bedrift

En undersøkelse gjennomført av Finansforbundet sammen med Abelia viser at medarbeidereide bedrifter er mer innovative og mer lønnsomme. Muligheten for å tilby medarbeidere eierskap i egen bedrift er også et viktig verktøy for mange bedrifter i vekstfase, da konkurransen om kompetansen er hard. Det kan imidlertid være en stor finansiell bøyg for ansatte å erverve og skatte av aksjene i medeierprogrammene. Myndighetene må stimulere til dette ved å innføre insentiver for, og tilpasning av skatteregimet, for medarbeidereide bedrifter.

Insentiver økt etter- og videreutdanning

Investeringer i etter- og videreutdanning er særlig risikabelt for SMBer i vekstfasen. For mange bedrifter vil det innebære stor risiko om nøkkelpersonell midlertidig forsvinner ut av bedriften, samtidig som etter- og videreutdanningen bidrar til at arbeidstakeren blir mer attraktiv på arbeidsmarkedet. Skal norsk økonomi klare å henge med i den internasjonale teknologiutviklingen, må vi også ha en arbeidsstokk som klarer å møte kompetansekravene som det er behov for. For rigide utdanningssystemer kan bidra til innlåsing av arbeidsstokken i bedrifter, noe vi som både norsk økonomi og mange bedrifter på sikt vil tape på. Abelia mener derfor det må innføres en ordning for å støtte etter- og videreutdanning som retter seg mot oppstarts- og vekstsegmentet i næringslivet.

Entreprenørskapskompetanse inn i flere utdanningsprogrammer

Abelia omstillingsbarometer for 2022 viser en positiv utvikling for entreprenørskapsutdannelsen i Norge. Entreprenørskapskompetanse vil spille en viktigere rolle også utenfor handelshøgskolene i tiden fremover. Utdanningsprogrammene, det være seg innen helse-, realfag og samfunnsvitenskap m.m. bør inneholde elementer av entreprenørskapskompetanse.

Kunder og markedstilgang

Eksport

Fastlands-Norge et eksportunderskudd. Sammenlignet med andre kunnskapsøkonomier har Norge en av verdens minst diversifiserte næringsstrukturer hvor mye kapital og kompetanse er bundet opp i råvareeksport. Til sammenligning har Sverige eksempelvis minst tre ganger så høy IT-eksport som Norge. Det bør være et politisk mål om å øke eksporten fra kunnskapsintensiv næring fremover, både produkter og tjenester. I tillegg til å styrke virkemidler som er eksportfremmende, slik som klyngene, er det avgjørende at øvrige virkemidler for internasjonalisering også retter seg inn mot kunnskaps- og teknologinæringene. Det er behov for å se på hvordan dagens eksportvirkemidler som Eksfin og Innovasjon Norge er innrettet for å nå dette målet, da virkemidlene i dag i hovedsak allerede er rettet mot næringer Norge eksporterer mye fra. Vi bruker store summer på næringene som allerede eksporterer mye. Innretningen bidrar også til å opprettholde en lite bærekraftig næringsstruktur.

Offentlig sektor som vekstpådriver

Årlig kjøper staten varer og tjenester for mer enn 600 milliarder kroner. I dette beløpet ligger det et enormt potensial for å stimulere til mer innovasjon. I stedet for å bruke gårsdagens svar på morgendagens utfordringer, må stat og kommuner etterspørre løsninger som ikke finnes – på behov som allerede er til stede. Leverandører er de eneste som vet hvilke muligheter som finnes mens offentlige kunder er best til å definere sine behov. Derfor er det viktig med tidlig dialog.

Det offentlige har en unik mulighet, med sine enorme innkjøp, til å etterspørre leveranser som tar utgangspunkt i behov, fremfor detaljerte spesifikasjoner basert på kjente løsninger. Det vil være et vesentlig bidrag til økt produktivitet, gi økt kvalitet i offentlig tjenesteproduksjon og samtidig gi store positive ringvirkninger for norsk næringsliv, ikke minst oppstartsbedrifter som ligger langt fremme teknologisk. Still funksjonskrav, del opp anskaffelser i mindre deler og tilrettelegg for at små og store kvalifiserte aktører kan delta i konkurransen for best mulig leveranse.

Innovasjonsvennlig regelverk

Mange bedrifter opplever at organiseringen av offentlig sektor, lover og regelverk er en unødvendig bremsekloss for innovasjon og vekst i bedriftene. Forutsigbarhet og gode regulatorisk rammeverk for å utvikle teknologiske løsninger må på plass for at Norge skal være et attraktivt land å starte eller investere i teknologibedrifter. Abelia mener det derfor må gjøres en gjennomgang for å se på hvordan sektorenes lover og regelverk bidrar til å være en unødvendig bremsekloss for innovasjon og vekst.

Datadeling fra offentlig og privat sektor

Tilgang på og god bruk av data har et stort potensial for verdiskaping. En gjennomgang viser at dataøkonomien i Norge allerede er stor, og Menon anslår at databasert verdiskaping vil kunne utgjøre 300 milliarder kroner innen 2030 – tilsvarende ca. 7 % av BNP. Skal vi få maksimalt ut av veksten trenger vi mer datadeling fra offentlig og privat sektor.

Offentlig sektor har et særlig ansvar for å dele data, ettersom data som skapes av skattefinansiert aktivitet må kunne benyttes av befolkningen som har betalt for dem. Offentlige data gir muligheter for utvikling av nye bedrifter, forretningsmodeller og teknologi. Offentlig data må ses på som et fellesgode, og det bør innføres en plikt til datadeling fra offentlige organer.

Også data fra næringslivet har stor verdi, og Abelia støtter etableringen av næringslivsinitierte markeds plasser hvor data fra forskjellige aktører samles, videreføres og tilgjengeliggjøres. Tilgang til data på tvers av bransjer og sektorer bør også incentiveres gjennom virkemiddelapparatet selv om virksomhetene representerer bedrifter fra ulike næringer.

Norsk næringsliv nyter også godt av deling av data på tvers av landegrensene, og Abelia mener myndighetene aktivt må samarbeide med EU og andre overnasjonale organer for å sikre fri flyt av data og relaterte tjenester.